

Lov om indkomst- og formueskat til staten er ændret senest ved lov nr. 360 af 1. juli 1988, jf. Folketingstidende 1987-88, sp. 58, 257, 709, 869; tillæg A, sp. 313; tillæg B, sp. 135, 207; tillæg C, sp. 93.

Lov om kommunal indkomstskat er ændret senest ved § 8 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, jf. Folketingstidende 1987-88, 2. samling, sp. 61, 248, 687, 867; tillæg A, sp. 439; tillæg B, sp. 181; tillæg C, sp. 113.

Skattekontrolloven er ændret senest ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, sp. 5805; tillæg C, sp. 1243.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1 og § 4

Lovforslagets § 1 og § 4, nr. 7, indeholder de fire nye bestemmelser, som foreslås indsat som henholdsvis §§ 73 B, 73 C og 73 D i kildeskatteloven og § 39 d i momsloven. Disse bestemmelser fastlægger den generelle hjemmel til eftergivelse og henstand.

I forslagens § 73 B, stk. 1, foreslås det, at bestemmelserne kun kan finde anvendelse for personer. Med hensyn til eftergivelse af moms m.v. fremgår dette nærmere af § 39 d, stk. 4. Efter forslaget er der således ikke hjemmel til at eftergive skattebeløb, som et selskab efter kildeskatteloven er pligtig at indeholde eller opkræve, ligesom der heller ikke er hjemmel til, at selskaber kan få eftergivet moms krav m.v.

I de tilfælde, hvor en person anses for erstatningsansvarlig for et selskabs manglende indbetaling af indeholdte beløb eller moms, vil personen kunne bevilges eftergivelse, jf. § 73 B, stk. 2, og § 39 d, stk. 2.

Efter forslagens § 73 B, stk. 1, nr. 1, og § 39 d, stk. 1, nr. 1, er det en forudsætning for eftergivelse, at skyldneren ikke er i stand til, og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser (kvalificeret insolvens). Der skal således bestå et misforhold mellem skyldnerens betalingssevne og vedkommendes gæld til skattevæsenet og/eller toldvæsenet.

Skyldnerens aktiver, aktuelle indtægter og formodede fremtidige indtægtsmuligheder skal sammenholdes med nødvendige udgifter og gældens størrelse. Der skal ikke alene lægges vægt på skyldnerens egne forhold, men på husstandens. En eventuel ægtefælles eller samlevers indkomstforhold må således inddrages i vurderingen. Dennes aktiver kan i lighed med gældssaneringspraksis ligeledes indgå i vurderingen, hvis særlige forhold taler derfor. Dette kan f.eks. være tilfældet, såfremt ægtefællens indtægter ikke er tilstrækkelige til at dække ydelserne på dennes aktiver. I forbindelse med eftergivelse af personlige skatter efter §§ 73 C og 73 D kan ægtefællens akti-

ver indgå på baggrund af reglerne om subsidier hæftelse, jf. kildeskattelovens § 72, stk. 2.

Der må tages højde for, om der kan ske belåning eller salg af aktiver, der ikke er nødvendige for skyldneren og dennes husstand. Et hus, hvor skyldneren og dennes husstand bor, behøver som udgangspunkt kun at sælges, hvis boligudgiften er urimelig høj. Tilbagekøb eller ophævelse af en pensionsordning m.v. bør kræves i samme omfang som efter praksis vedrørende gældssanering. Der ses bort fra mindre beløb eller ordninger, der ikke kan tilbagekøbes. Der kan endvidere tages hensyn til skyldnerens udsigt til arv, herunder nærliggende muligheder for arveforskud.

I overensstemmelse med de almindelige gældssaneringsprincipper ses der ved eftergivelsen bort fra pantefordringer i det omfang, pantet strækker til.

Hvad angår indtægtsforholdene skal det vurderes, om der er udsigt til, at disse bliver væsentligt forbedret. Der skal ligeledes tages hensyn til, om der på grund af fremførsel af underskud ikke betales indkomstskat.

Er skyldnerens (husstandens) indtægtsforhold væsentligt lavere end almindeligt, skal mulighederne for afvikling af gælden ses i lyset heraf. Har skyldneren således i længere tid modtaget kontanthjælp efter bistandsloven, og er der ikke udsigt til, at de økonomiske forhold vil blive bedret, er dette en omstændighed, der med betydelig vægt må indgå i vurderingen af, om eftergivelse kan bevilges. Det forhold, at husstandsindkomsten er usædvanlig høj, udelukker ikke i sig selv eftergivelse. Dog må gælden i denne situation være tilsvarende større, før eftergivelse kan komme på tale.

Der kan ikke opstilles generelle betingelser for, hvor stor gælden skal være, for at den kan eftergives. Det afgørende er, om skyldneren under hensyn til de nuværende økonomiske forhold og de forudsætninger, der kan opstilles vedrørende de fremtidige indtjeningsmuligheder, er ude af stand til at opfylde sine gældsforpligtelser. Gældens størrelse må i den forbindelse også sammenholdes med skyldnerens alder, uddannelse og erhvervs muligheder.

Når det skal vurderes, om skyldneren ikke har udsigt til at betale gælden, må der tages hensyn til rimelige udgifter til bolig, nødvendig bil, andre rimelige faste udgifter, leveomkostninger og underholdsforpligtelser.

Endvidere er det efter forslagens § 73 B, stk. 1, nr. 2, og § 39 d, stk. 1, nr. 2, en forudsætning for eftergivelse, at skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor. Ved denne vurdering skal der navnlig lægges vægt på skyldnerens interesse i eftergivelse, gældens alder, omstændighederne ved gældens pådragelse og hidtidige afvikling samt skyldnerens for-